

ת"ד 8733/06/15 - מדינת ישראל נגד יהושע הלוי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
ת"ד 8733-06-15 מדינת ישראל נ' הלוי
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
יהושע הלוי

18 פברואר 2016

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד שרון מרקוביץ'

ב"כ הנאשם: עו"ד נאדר חילף

הנאשם: בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ט' אדר א' תשע"ו, 18/02/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התנהגות שגרמה נזק וחבלה לגוף, לפי תקנה 21 ב' (2) לתקנות

עמוד 1

התעבורה; אי מתן זכות קדימה להולך רגל תוך סיכון הולך הרגל (נסיבות מחמירות) עבירה לפי תקנה 67 א' לתקנות התעבורה; חבלה של ממש לפי סעיף 38 לפקודת התעבורה ונהיגה רשלנית, עבירה לפי סעיף 62 (2) לפקודת התעבורה.

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם ביום 10.5.15, סמוך לשעה 09:41, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג טויוטה ברח' העליה השניה בחיפה מכיוון בת גלים לכיוון נמל חיפה. כביש במקום הוא דו מסלולי, מופרד על ידי שטח הפרדה בנוי ועליו גדר בטיחות. שדה הראיה הפתוח שעמד לרשות הנהג לפניו, היה 100 מ'. במקום מסומן היטב מעבר חציה להולכי רגל. באותה עת, במקום הזה, משמאל לימין ביחס לכיוון הנסיעה, חצתה את הכביש, בתוך מעבר חציה, הולכת רגל ילידת 1950 אשר הספיקה לחצות את חלקו הראשון של מעבר החציה, עברה את אי התנועה הבנוי, הספיקה לחצות 2.8 מ' מחלקו השני של מעבר החציה, עד שנפגעה על ידי רכבו של הנאשם, אשר פגע בה עם חזית הרכב והעיף אותה לכביש. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל בגופה חבלות של ממש, אובחנו שבירים כמפורט בעובדות כתב האישום, בין היתר אובחנו שבירים בשני הברכיים שלה והיא עברה ניתוחים.

בין הצדדים גובש הסדר טיעון הכולל מרכיבים עונשיים והם מבקשים שביהמ"ש יכבדו.

על פי הפסיקה משמוצג הסדר טיעון בפני ביהמ"ש, הרי שלאור תיקון 113 לחוק העונשין אין ביהמ"ש פטור מבחינת הסדר הטיעון בראי הוראותיו של תיקון מס' 113 לחוק העונשין. במסגרת זו בוחן ביהמ"ש את מתחם העונש הראוי, משווה אותו להסדר הטיעון ומחליט לאורו, ולאור נימוקי התביעה שהובילו לעריכת ההסדר, האם ההסדר ראוי אם לאו. ככל שביהמ"ש מוצא שיש פער בין הסדר הטיעון למתחם העונש ההולם ואין בצד פער זה הסבר המבסס את סבירותו של ההסדר כי אז רשאי ביהמ"ש לחרוג מהסדר הטיעון ולגזור את עונשו של הנאשם בהתאם למתחם העונש ההולם שקבע (ראו לאחרונה ע"פ 4301/15 **פינטו נ' מדינת ישראל**, 5.1.16).

העבירות אותן עבר הנאשם הינן חמורות ביותר. נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על כך שהנאשם נסע ברכב דו מסלולי, מופרד על ידי שטח הפרדה בנוי, הראות טובה, מדובר באור יום, שדה הראיה שעמד לרשותו עמד על 100 מ', מעבר חציה מסומן היטב ונראה לעין. הולכת הרגל הספיקה לחצות את חלקו הראשון של מעבר החציה, כמו כן הספיקה לחצות 2.8 מ' ממעבר חציה שני עד שנפגעה על ידי הנאשם, דבר המלמד על כך שהולכת הרגל שהתה זמן ניכר על מעבר החציה וכל זאת מבלי שהנאשם מבחין בה.

גם תוצאות התאונה מדברות קטגורית לחובת הנאשם. הנאשם פגע בעוצמה בהולכת הרגל, העיף אותה לכביש. מעוצמת המכות נגרמו חבלות של ממש בגופה של הולכת הרגל הכוללים שבירים בשני הברכיים שלה, דבר שיש לו השלכה משמעותית על תפקודה של הולכת הרגל, חוסר יכולת תנועה והתפקוד היום יומי. אציין, כי מכתב האישום עולה כי מדובר בהולכת רגל כבת 65, דבר המוסיף ומעצים את הקושי הרב בתפקודה של הולכת הרגל נוכח הפגיעות שספגה כתוצאה מהתאונה.

טווח הענישה הנוהג בעבירות מסוג זה נע בין 8 חודשים ל-32 חודשים בפועל, לצד מאסר מותנה, פסילה מותנית

וקנס.

בכל הנוגע למאסר מותנה נקבע על ידי פסיקתו של ביהמ"ש העליון כי משעה שמדובר בפציעות קשות של הולך הרגל שאז רשאי ביהמ"ש להקיש מהעונש הקבוע בגין עבירה של גרם מוות ברשלנות. ככל שהפציעות הן חמורות יותר וכפסע בין לבין גרימת מותו של הנפגע, רשאי ביהמ"ש לגזור אף עונש מאסר בפועל על הנהג.

בבוחני את הסדר הטיעון שגיבשו הצדדים, נתתי משקל לכך שהנאשם הודה וחסך מזמנו של ביהמ"ש ובעיקר העובדה שהנאשם הפגין התנהגות מוסרית מן המעלה הראשונה שעה שקיבל מיד אחריות על התאונה, ליווה את הנפגעת, ביקר אותה בסמוך לאחר קרות התאונה, עוד טרם החל המשפט היתה מונחת מעל צווארו. דברים אלה קיבלו ביטוי של ממש כאשר הוריתי לתובע לשוחח עם הנפגעת אשר מצאה להדגיש את הדברים בפניו, וצינה, כי הנאשם אף התבייש והעדיף להיפגש עם בעלה המנוח ולא איתה, בשל הנזק שגרם לה.

נסיבות נוספות שיש לקחת בחשבון לצורך גזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם נוגעות לעברו התעבורתי של הנאשם.

מדובר בנאשם יליד 1950, הנוהג משנת 1974. לחובתו 43 הרשעות קודמות. אין בעברו התעבורתי מעורבות קודמת בתאונת דרכים.

הנאשם גמלאי של משרד החינוך לאחר שעבד ושירת במשרד החינוך כמורה במשך 34 שנים.

הנה כי כן העונש המוסכם בין הצדדים מצוי בתוך מתחם העונש ההולם ובשים לב לכך אני מוצא את ההסדר ראוי וסביר.

אשר על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

11 חודשי פסילה בפועל.

רישיון הנהיגה נמסר לביהמ"ש. הפסילה תחל ותחושב מהיום. המזכירות תנפיק אישור הפקדה.

5 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו עבירה של נהיגה רשלנית בה הורשע בתיק זה ביחד עם גרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38 (2) לפקודת התעבורה.

קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים ורצופים. פיגור יעמיד את הסכום לפרעון מיידי ויפעיל את המאסר שבצידו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ט' אדר א' תשע"ו, 18/02/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט